Scris de Pr. Andrei Rimarenko
Luni, 13 August 2018 09:39

O imagine înfricoșătoare ne prezintă Evanghelia din această duminică. Începe cu următoarele cuvinte: „De aceea, asemănatu-s-a împărăţia cerurilor omului împărat care a voit să se socotească cu slugile sale.” (Mt. 18:23). Între acele slugi se afla și una îndatorată până peste cap stăpânului. Datoria era atât de mare încât încât nu o putea plăti, în ciuda dorinței lui. „Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduieşte-mă şi-ţi voi plăti ţie tot. ar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul şi i-a iertat şi datoria. (Mt. 18:26-27). Luați aminte, el nu i-a amânat plata, nu a redus datoria, ci l-a iertat de tot, în întregime, pentru totdeauna. Era ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, totul a rămas la fel. O viață nouă și liniștită, ca înainte, a început. Și chiar mai bine decât înainte. Acum această slugă își cunoștea stăpânul. Vedea în el un tată iubitor iar să muncești pentru un asemenea tată era o binecuvântare.

Dintr-odată ceva îngrozitor s-a întâmplat: acea slugă a plecat și s-a întâlnit cu o altă slugă care îi datora lui o sumă nesemnificativă de bani. Și l-a apucat de haine, l-a strâns de gât , spunându-i să-i dea înapoi tot ce îi datorează. Când a aflat de asta, stăpânul său s-a mâniat și l-a dat pe mâna călăilor până când își va fi plătit toată datoria.

La fel se întâmplă și cu noi. Am primit totul de la Dumnezeu dar nu ne-am putut plăti datoria. Și am cerut iertare și am primit-o. Iar Dumnezeu ne-a primit în familia Sa, Biserica lui Hristos, și acolo putem trece prin această mare agitată a vieții ca într-o corabie sigură. O corabie are tot ce îi trebuie pentru a-i proteja de apă pe cei care călătoresc. Are o bază solidă, pânze, punți, vase, cârmă. În același fel, Biserica lui Hristos are o cârmă prin care este ghidată de Cârmaciul ei dumnezeiesc, Domnul nostru Iisus Hristos. De asemenea are și vâsle, punți – acestea sunt tainele dumnezeiești. Are și o fundație solidă – poruncile lui Hristos, dintre care cea mai importantă este iubirea. Și dacă ne ținem de această principală poruncă a Sa, atunci vom fi în familia Sa, adică în Biserică, și ne vom bucura. Domnul le-a vorbit îndelung despre iubire ucenicilor săi în cuvântul Său de despărțire: „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit Eu.” (Ioan. 15:12). „Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.” (Ioan.15: 17). Da, este imposibil să fii în Biserică și să nu fiți în iubirea Sa. A fi în Biserica lui Hristos este posibil doar ținând porunca Sa principală, acea poruncă devenită fundația întregii Sale Biserici, care este savoarea lui Hristos – iar acea poruncă este IUBIREA!

Și astfel nefericita slugă a pierdut totul: iertarea lui Dumnezeu, ștergerea întregii datorii, întoarcerea lui, a soției și a copiilor săi în libertate. Tot ce a primit s-a năruit într-un moment, în acel moment groaznic în care nu și-a iertat datornicul. Și la fel și noi putem pierde totul: iertarea primită în Taina Spovedaniei, și harul primit în Taina Împărtășaniei le pierdem într-un moment – în acel moment în care nu ne vom ierta datornicii.

Să dea Domnul să nu vină niciodată un astfel de moment. Și din acest motiv, pentru mântuirea noastă, pentru bunăstarea noastră și a celor apropiați nouă, să-i iertăm din toată inimă pe datornicii noștri. Și să ne bucurăm că avem astfel de datornici, pentru că doar iertându-le lor datoria, îi putem arăta Domnului cât de mult prețuim iertarea Sa. Și să ne bucurăm și pentru că Domnul nostru ne iartă greșeli mari, iar noi putem ierta lucruri mici și fără importanță. Și să ne bucurăm de fiecare dată când spunem în Rugăciunea Domnească: „și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.”

Traducere din engleză de la holytrinitymission.org